

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ADVIESCOMMISSIE VAN 12 FEBRUARI 2008
Presentatie over het NICIS-rapport "Het middenveld in de wijk, Acht stadswijken nader bekeken"

Gespreksleider: Dhr. J.T. de Heus
Verslag: Mw. E. Verveer, af digitaal bestand

Aanwezig:

Dhr. H.J. Romijnsen, VSP
Dhr. W. van der Spoel, PvdA
Mw. V.I. Versluis, PvdA
Dhr. A. Karapinar, fractie Karapinar
Mw. C.R. Jansen-Marseille, ECO-Dordt
Mw. J.L.M. van Benthem, VVD
Dhr. C.A. Beem, VVD
Dhr. C.E.S.J. Goos, B.V. DORDT
Dhr. B. Staat, ChristenUnie/SGP
Dhr. S. Tasgin, CDA
Mw. T.I.V. Bonnema-Tekelenburg, D66
De fractie van GroenLinks is niet vertegenwoordigd.

Namens het NICIS Institute is aanwezig: de heer H. Lelieveldt, onderzoeker
Namens het college is aanwezig: wethouder A. T. Kamsteeg
Namens de ambtelijke organisatie is aanwezig: mevrouw G. Schreven

De **gespreksleider** opent de bijeenkomst en heet iedereen welkom.

De heer **Lelieveld** geeft in een presentatie een toelichting op de eerste onderzoeksresultaten van het onderzoek naar de rol van maatschappelijke organisaties bij de aanpak van problemen in de wijk, dat in Utrecht en Dordrecht wordt gehouden.

(De afbeeldingen van zijn presentatie zijn in de vergadering uitgereikt en staan ook op het RIS – JTdH).

De heer **Tasgin** informeert naar het aantal veiligheidsproblemen in samenhang met de score volgens de Dordtse monitor leefbaarheid en veiligheid . Die geeft namelijk een ander beeld van de problemen in een wijk. De heer **Lelieveld** is van mening dat je die twee niet direct naast elkaar kunt leggen. Dat gebeurt verderop in het onderzoek wel en hij komt er dan op terug. Het gaat hier overigens om de scores van Dordrecht en Utrecht samen.

De heer **Beem** merkt op dat veiligheid, leefbaarheid en verkeer vaak met elkaar vervlochten zijn. Hij vraagt wat maakt dat je kiest voor één van de drie, terwijl het soms een complex van problemen is? De heer **Lelieveld** licht toe dat als een probleem er twee keer uitkomt, het twee keer is gecodeerd: als een leefbaarheids- en een veiligheidsprobleem.

De heer **Karapinar** vraagt of individuele burgers dan wel organisaties hebben meegedaan? De heer **Lelieveld** antwoordt dat in Enschede bijvoorbeeld iedereen voorstellen in mocht dienen om iets te doen voor de wijk. Daar zie je dat zowel ondernemende burgers als organisaties plannen indienen. Vervolgens mag de hele wijk meestemmen via stembiljetten in de bus. In zijn ogen kunnen organisaties daar grote invloed op uitoefenen. Zo kon in Zwolle één organisatie beslag leggen op het gehele budget, omdat het niet goed was georganiseerd door de gemeente; daar moet je goed over nadenken. De heer **Karapinar** vraagt hoe je de burgers kunt bereiken die normaliter passief zijn? Vaak haken mensen weer af als er niet snel genoeg resultaat zichtbaar is. De heer **Lelieveld** vermeldt dat er twee fasen zijn. Je ziet dat mensen die altijd al actief zijn in bijvoorbeeld een vereniging, zaken veel gemakkelijker van de grond kunnen krijgen dan een individuele burger. In Zwolle is daarom gezorgd voor ondersteuning bij het doen van de aanvraag. Als de voorstellen zijn verzameld worden ze voorgelegd aan de buurt en dan zie je dat de respons

afkomstig is van een heel goede dwarsdoorsnede van de bevolking. Het winnende voorstel kan dus wel rekenen op draagvlak.

De heer **Goos** vraagt of de respons doorgaans representatief is voor de buurt? De heer **Lelieveld** antwoordt bevestigend, mits je het goed organiseert. De heer **Goos** stelt dat er in de wandelingen veel wordt gezegd, maar als het er op aankomt, houden mensen vaak hun mond. De heer **Lelieveld** beaamt dit. Als een voorstel eenmaal is gehonoreerd, zie je vaak een bepaalde groep afhaken, omdat het toch wel heel veel werk blijkt te zijn. Dat is het moment waarop je moet bekijken of je organisaties een rol kunt geven. Dat is een manier waarop je op een vruchtbare wijze de rol van individuele burgers en organisaties zou kunnen combineren in nieuwe manieren om de samenleving bij het beleid te betrekken. Dat is volgens hem een verbinding met de zaken waar Dordrecht op dit moment mee bezig is, waarmee je enerzijds de participatie van burgers versterkt en anderzijds optimaal gebruik maakt van de rol van het maatschappelijke middenveld.

De heer **Staat** wijst er met verwijzing naar afbeelding 23, de sleutelrol van het wijkmanagement, op dat er grote verschillen zijn in betrokkenheid als je kijkt naar de Staart en Oudelandshoek: er is een factor 4 te zien. Hij vraagt of daar een verklaring voor is? De heer **Lelieveld** merkt op dat je dan specifiek naar de problemen moet kijken die daar gespeeld hebben om daar echt de vinger op te kunnen leggen. Wethouder **Kamsteeg** voegt toe dat de wijkmanagers er voor zorgen dat de bewoners de problemen zelf oplossen. Die zijn veel minder afhankelijk van de gemeente. Dat is in zijn ogen het ideale van de opzet.

De heer **Lelieveld** schetst op verzoek van de **gespreksleider** het vervolgtraject. De enquête is een momentopname. Er zijn gesprekken gevoerd met sleutelinformanten in de wijk en zo wordt geprobeerd wat meer zicht te krijgen op het proces van problemen oplossen. Hoe betrek je verschillende organisaties en bewoners daarbij? Dat is de volgende fase.

De heer **Beem** brengt nog in dat verschillende organisaties ook verschillende competenties hebben. Hij is benieuwd of dit van invloed is op de aanpak van de buurtproblemen. De heer **Lelieveld** antwoordt bevestigend. Er is niet gekeken naar de terreinen waarop de organisaties actief zijn, maar je zult waarschijnlijk een groot verschil zien tussen professionele organisaties en vrijwilligersorganisaties. De echte vrijwilligersorganisaties kun je onderscheiden van professionele uitvoeringsorganisaties. Dat zal in een volgende fase ook gebeuren.

De **gespreksleider** zegt toe ervoor te zorgen dat elke fractie een exemplaar van het gedrukte NICIS-onderzoeksverslag krijgt. Hij dankt de heer Lelieveldt voor diens presentatie en de toelichting daarop en sluit de vergadering.

VERSLAG VAN DE ADVIESCOMMISSIE D.D. 12 FEBRUARI 2008

Programma Bestuur Participatie Dienstverlening

59A. en B. VERLOREN AMBITIES

Gelegenheid om met het college van gedachten te wisselen over het rekenkamer rapport Verloren ambities

Voorzitter: Dhr. A.G. Van Zanten
Sec. Mw. M.J.W.T. Hendrickx
Verslag: Erna Verveer, bureau Getikt!

Aanwezig:

Mw. J. van den Bergh, PvdA
Dhr. P.J.T. Tiebosch, ECO-Dordt
Dhr. E. Linnert, D66
Dhr. J.C. Rakhorst, VVD
Dhr. W. van der Kruijff, CDA
Dhr. O. Soy, BETER VOOR DORDT
Dhr. H. Mostert, SGP/ChristenUnie
Mw. M.C. Ruisch, GroenLinks

Namens het college is aanwezig wethouder Lagendijk

De **voorzitter** opent de vergadering en heet iedereen welkom.

Wethouder **Lagendijk** merkt op dat het onderzoek terugkijkt naar drie casussen van tien jaar geleden; dat brengt risico's met zich mee. Er is een historisch dispuut over wat wel en niet de werkelijkheid was. Soms is er ook methodologische kritiek. Er is inmiddels zóveel veranderd dat je heel moeilijk een oordeel kunt geven over vandaag aan de hand van een onderzoek dat analyseert hoe er tien jaar geleden mee om is gegaan. Woondrecht is inmiddels overgegaan naar Woonbron en is een van de betere maatschappelijke partners, die veel heeft betekend voor de stad. Hij zou zich willen onthouden van een oordeel over de organisaties waar sprake van is. Als er met betrekking tot Netwerk nog restvragen zijn, doet hij de raad de suggestie om Netwerk eerst eens uit te nodigen voor een gesprek alvorens een vervolgonderzoek wordt ingesteld. De **voorzitter** meldt dat aan de griffie is verzocht om Netwerk uit te nodigen voor een dergelijk gesprek.

Wethouder **Lagendijk** herhaalt dat hij er inhoudelijk derhalve niet op in wil gaan; dat leidt enkel af van het doel van het onderzoek, namelijk leren van de zaken uit het verleden ten behoeve van toekomstige verzelfstandigingen. De culturele organisaties worden intern verzelfstandigd. Ook de Sociale Dienst, het Ingenieursbureau, het SGB, het Servicecentrum, de Belastingdienst enzovoort gaan in het kader van de regionalisering op wat meer afstand staan en dan is het heel belangrijk te leren van de conclusies van dit onderzoek. Het bedrijfsrestaurant is daarnaast geheel geprivatiseerd; ook voor de exploitatie van de Sportboulevard wordt gekeken naar privatisering. Wat de conclusies betreft: het normenkader waarlangs privatisering wordt vormgegeven heeft de Rekenkamer als goed beoordeeld en grotendeels wordt er adequaat gewerkt. De technische actie van het verzelfstandigen kan wel aan het college overgelaten worden; dat is prettig om te weten. Die aanpak moet je dus vasthouden.

Er zijn drie belangrijke aandachtspunten in het onderzoek naar voren gekomen.

De eerste heeft te maken met realistische ambities. Als je heel graag wilt verzelfstandigen, ga je al snel de voordelen oppoetsen en dat is een valkuil waar je uitermate alert op moet zijn.

Ten tweede: hoe bewust kies je voor een bepaalde vorm van verzelfstandiging? Intern verzelfstandigen is nu de trend. Het college is in deze niet principieel. De opdracht is om voor zo weinig mogelijk geld van de burger zoveel mogelijk maatschappelijk rendement te behalen en daar moet je je keuze op baseren.

Ten derde: als je besluit tot externe privatisering, dan is vaak de bijgedachte: daar zijn we van af. Er wordt vaak een bruidsschat meegegeven voor een jaar of vijf; de praktijk is dat er daarna toch

weer geïnvesteerd moet worden of iets dergelijks. In die zin heeft het onderzoek, los van de casussen die zijn uitgezocht, wel de vinger op een zere plek gelegd. De vraag is: zijn we voldoende kritisch bezig als het gaat om de vorm en het vasthouden van aandacht voor die gebonden partijen als het gaat om interne verzelfstandiging en de regionalisering? Hij heeft het gevoel van wel.

De Rekenkamer doet 7 aanbevelingen; die geven eigenlijk antwoord op de drie aandachtspunten. Hij is het grotendeels er mee eens, met uitzondering van aanbeveling 2, waar de suggestie wordt gedaan dat de raad een standaard reflex zou moeten hebben om bij discussies over verzelfstandigen te vragen om een contra-expertise of een second opinion. Dat zou hij niet doen; uiteraard is het aan de raad om daar een keus in te maken. Hij zou eerder opteren voor het stellen van eisen aan de kwaliteit van de motivering van een verzelfstandiging. In veel gevallen wordt er toch al externe deskundigheid ingehuurd om te bekijken of de ambities realistisch zijn en dergelijke.

Het werkt niet om standaard te vragen om een contra-expertise, want dan stapel je onderzoek op onderzoek en is de werkelijkheid na een bepaalde tijd toch weer anders. De raad heeft een belangrijk instrument in handen met de contra-expertise, maar hij zou het niet standaard willen instellen. Datzelfde geldt voor aanbeveling 7. Met de overige is hij het eens.

Je zou volgens de aanbevelingen alle verzelfstandigingen nog eens op die manier moeten bekijken; daar is hij het niet mee eens. Hij zou de noodzaak voor een onafhankelijk onderzoek willen laten beoordelen aan de hand van plannen die er liggen.

Bij de SCD zijn destijds aannames gedaan met betrekking tot efficiency en dergelijke en nu wordt geanalyseerd hoe het er voor staat. In de loop der jaren is geleerd om in het plan van aanpak voldoende momenten in te bouwen om de stand van zaken te bekijken.

Tegen de andere punten kan hij zonder meer ja zeggen, omdat er vaak al stappen zijn gezet, al dan niet door toedoen van de raad. Bij het Service Centrum Drechtsteden is als oplossing voor het wegvallen van de aandacht besloten om een soort contramal te maken binnen de eigen organisatie. Dat wordt op dit moment goed geregeld. ECO-Dordt heeft bij de begroting de discussie geopend over de kwaliteit van de informatie over de verbonden partijen. Naar aanleiding daarvan zijn er belangrijke verbeteringen aangebracht; hij heeft het gevoel dat de gemeente op de goede weg is.

De heer **Mostert** gaat in op het rapport. Hij vindt dat de stellingname van de wethouder, leren van het verleden, juist is. Het college gaat ook akkoord met vrijwel alle aanbevelingen. Om herhaling in de toekomst te voorkomen wil hij er nog wel wat over opmerken.

Citaat. Blz. 4: college en raad maken geen systematische afweging voor de vorm van de verzelfstandiging en de gevolgen daarvan voor hun sturingsrelatie. Hij vraagt om toelichting. Hij vraagt of er tijdens het proces op de juiste wijze door het college verantwoording is afgelegd aan de raad; dat is hem niet duidelijk. Bij het verzelfstandigingsproces van het vervoerbedrijf is dat volgens hem wel gebeurd. Hij vraagt hoe het college in de toekomst om denkt te gaan met dergelijke processen. Hij heeft gevraagd waarom er niet is geluisterd naar kritische kanttekeningen van bureau Arendse en Saamhout. Er is een duidelijk signaal afgegeven, maar het college heeft er niet op gereageerd. (blz. 17).

Hij vraagt het college waarom er met betrekking tot het woningbedrijf niet jaarlijks verantwoording is afgelegd aan de raad. Er is na het proces wel gesproken met de raad, maar alleen over incidenten; verder is men niet gekomen.

In 1994 is besloten om het woningbedrijf te gaan verzelfstandigen; de mensen met de allerlaagste inkomens waren de eerste doelgroep en dat moest zo blijven. De Rekenkamer oordeelt positief over een aantal normen waaraan is voldaan. Er was echter geen plan van aanpak geformuleerd door de organisatie. De discussie is er dus, maar hij vraagt waarom er na de verzelfstandiging niet voor een vereniging is gekozen. Waarom zijn in '95-'97 geen prestatieafspraken gemaakt door het college? Hij heeft de indruk dat het college zijn handen heeft afgetrokken van het verzelfstandigde woningbedrijf.

Stadsreiniging. Het aantal aansluitingen zou moeten verdubbelen van 64.000 naar 130.000.

Op blz. 79 worden vraagtekens geplaatst door de Rekenkamer bij het communicatieplan dat is geschreven door de gemeente; hij hoort graag een toelichting. Hij vraagt waarom ter onderbouwing van het verzelfstandigingvoorstel geen haalbaarheidsonderzoek is gepleegd (blz. 74). Hoe wordt de raad betrokken bij de goede intenties in de toekomst? Waarom zijn de

afspraken wat de doelstellingen betreft pas in november 1999 gemaakt, vijf jaar na de verzelfstandiging? Hoe komt het dat 12 jaar na de verzelfstandiging het aantal aansluitingen van 130.000 nog steeds niet is gehaald? Hij vraagt zich af of het 12-15 jaar later nog zin heeft om zo'n onderzoek te doen en geeft de wethouder daarin gelijk.

Het is jammer dat de communicatie van de Rekenkamer met Netwerk zo stroef verliep. Hij vraagt op welke wijze de raad inzicht zal gaan krijgen in de naleving van de goede intenties van het college.

De heer **Soy** merkt op dat het zowel voor de raad als het college een leermoment is; de raad had er jaarlijks om moeten vragen te worden geïnformeerd. Het bereiken van maatschappelijke doelen op een zo efficiënt mogelijke manier is prima, maar dan moet je wel van tevoren kaders stellen en prestatieafspraken over wanneer dat niet lukt. Dus: vooraf kaders stellen, achteraf controleren en eventueel bijsturen. De heer **Van der Kruijff** vraagt bij interruptie welke prestatieafspraken volgens de fractie BETER VOOR DORDT ontbreekt als het gaat om de drie onderhavige casussen. De heer **Soy** komt daar later op terug. Hij merkt op dat het college niet achter contra-expertise staat, maar dat is aan de raad om te bepalen en het is bovendien situatiegebonden. Hij deelt de mening wel dat het geen standaard procedure zou moeten zijn; wellicht is de informatie van het college voldoende en kan contra-expertise achterwege blijven.

Het screenen van reeds gerealiseerde verzelfstandigingen kan volgens zijn fractie geen kwaad; je hebt dan de kans om te bekijken in hoeverre er voldoende sturing en grip is op die reeds verzelfstandigde onderdelen, vanuit de aanbevelingen die zijn gedaan.

Wat de prestatieafspraken betreft die gemist worden, bij het Woningbedrijf zou dat het aantal goedkope huizen kunnen zijn, bij Netwerk het aantal aansluitingen dat is bereikt, bij het vervoerbedrijf het aantal reizigers dat is gehaald. Er zijn voldoende sturingsmiddelen waar je prestatieafspraken over kunt maken. Het gaat er vooral om, om naar de toekomst te kijken. De heer **Van der Kruijff** merkt op dat daar juist wel afspraken over zijn gemaakt; ze zijn alleen niet nagekomen. De heer **Soy** geeft aan dat zijn fractie onderstreept dat de prestatieafspraken meer een voorwaarde moeten zijn in plaats van vrijblijvend.

Mevrouw **Van den Bergh** merkt op dat er heel veel is gebeurd bij het vervoerbedrijf en het Woningbedrijf. De fractie van de PvdA vindt het jammer dat er door de Rekenkamer zo is gefocust op de historie, terwijl juist de laatste jaren zich zoveel ontwikkelingen hebben voorgedaan. Daar is veel over gedebatteerd in de raad. Het openbaar vervoer is inmiddels bij de provincie ondergebracht. Door de dynamiek die in veel beleidsvelden zit, moet je juist flexibele afspraken maken. Je moet als raad aan de voorkant weten wat er nog overblijft aan sturingsmogelijkheden. Je moet verder niet uitsluitend financieel naar de vorm van verzelfstandiging kijken, maar ook naar de effecten die je wilt bereiken. Ze mist in het hele onderzoek de klanttevredenheid. Dat is een nieuw evaluatiepunt: hoe ervaren de burgers de overgang, gaat het goed of had het beter gekund? Die vraag komt eigenlijk nergens terug. Wat de ambities betreft: over wat realistisch is, is altijd discussie. Als je gaat verzelfstandigen moet je keuzes kunnen maken, gebaseerd op effecten en financiële gevolgen. Evaluatiemomenten zijn heel belangrijk daarin. Overleg met de belanghebbenden is ook belangrijk; hoe gaat bijvoorbeeld Woonbron om met de consumenten die ze moeten bedienen? Haar fractie wil niet standaard voor alles een onderzoek, maar wil dat af laten hangen van de situatie. Haar fractie gaat wel mee met de overige aanbevelingen.

De heer **Van der Kruijff** merkt op dat het rapport een vrij dramatische titel heeft. Bij de ambitiestelling gaat er wel eens wat mis, zeker als er sprake is van een ideologisch karakter, zoals in het verleden gebeurde. Nu kijk je of het goedkoper wordt of beter of wat sneller; meestal is het of en niet en-en; dat is niet realistisch. Raad en college moeten er scherp op blijven aan welke van die drie het voldoet; dan worden de ambities al snel realistischer. Het proces is wel goed gegaan, maar de control wordt wel eens vergeten, Er is dan sprake van het weg is weg-gedrag. Hij stelt voor om in de jaarlijkse verslagcyclus nadrukkelijker stil te staan bij de verzelfstandigde onderdelen.

Inhoudelijk zie je dat de werkelijkheid verandert. Het woningbedrijf en het vervoerbedrijf lopen helemaal niet slecht. De vraag is of de gemeente daar bewust control op gehad heeft. Hij zou dan ook willen spreken van veranderde ambities in plaats van verloren ambities.

De heer **Soy** vraagt hoe je control houdt zonder prestatieafspraken.

De heer **Van der Kruijff** antwoordt dat hij niet gelooft in strakkere prestatieafspraken. Hoe beter je alles afregelt, hoe beter je het dichttimmerd, hoe minder kans van slagen. Wel wil zijn fractie graag op hoofdlijnen en op doelstellingen prestatieafspraken maken, en die van tijd tot tijd herijken.

Mevrouw **Ruisch** merkt op dat college en raad hier veel van kunnen leren. De raad heeft met het onderzoek gekregen waar ze om gevraagd heeft. Ze is het eens met de aanbevelingen dat de raad eerder wordt betrokken bij de keuze van de vorm van verzelfstandiging en regelmatig wordt geïnformeerd en sluit zich aan bij de woorden van de heer Van der Kruijff. Ze is blij dat het college pragmatisch staat tegenover de beste aanpak en niet automatisch uitgaat van privatisering (voorbeeld Sportboulevard). Ze sluit zich aan bij vorige sprekers waar het gaat om alertheid en het overnemen van de aanbevelingen.

De heer **Rakhorst** vindt dat het onderzoek herkenbare punten oplevert; belangrijk is wat je er van kunt leren. De aanbevelingen worden in grote lijnen door het college overgenomen. Bij de huidige verzelfstandigingen is het zaak dat er een goed communicatietraject plaatsvindt en dat er bijvoorbeeld jaarlijkse een rapportage komt richting de raad. De drie aandachtspunten die de wethouder noemde zijn herkenbaar; de raad dient scherp te blijven en moet goed worden geïnformeerd door het college.

De heer **Linnert** merkt op dat het belangrijk is om de aanpassingen van de doelstellingen, maatschappelijk en financieel, ook vast te leggen zodat je later kan zien wat er gewijzigd is. Hij zou dat willen toevoegen aan aanbeveling 6: de doelstelling opnieuw vaststellen voor het jaar daarop.

Wethouder **Lagendijk** merkt op dat de meeste reacties de uitwerking van de verschillende aanbevelingen betreffen. Hij is voorstander van prestatieafspraken en het zakelijk afdoen van het oordeel over die prestaties en waarschuwt voor veel te gedetailleerde afspraken die in het domein zitten van de organisatie die het moet doen. Je gaat dan eigenlijk vertellen hoe ze het moeten doen en dat werkt niet. Je moet in resultaat termen je doelen formuleren en de rest overlaten aan de verzelfstandigde organisatie, anders hoef je niet te verzelfstandigen. Dat vereist een bepaald vertrouwen. Om die reden ga je bij voorkeur in zee met een organisatie die een bepaalde certificering heeft ten aanzien van de bedrijfsvoering. De Rekenkamer zei: ik begrijp dat er van alles gebeurd is in de loop der tijd, maar er is nergens een moment van heroverweging geweest met betrekking tot de prestatieafspraken. Er is nooit afscheid genomen van de ambities die ooit zijn gesteld; dat is een terechte constatering.

Wat inzicht in de naleving betreft is het voorstel om bij nieuwe trajecten op een bepaalde manier te werk te gaan. Het is ook aan de raad om in de gaten te houden of het college dat goed doet. Hij kan zich voorstellen dat de kwaliteitstoets op de wijze waarop de gemeente met de verbonden partijen omgaat, plaats zou moeten vinden bij de rapportage bij de begroting en de rekening. Het format geeft daar voldoende handreikingen voor. Het is aan het college om de kwaliteit op het vereiste peil te brengen en het is aan de raad om daar op te controleren. Hij kan zich voorstellen dat je de zeven aanbevelingen over een jaar of twee jaar nog eens evalueert en elkaar scherp houdt wat de kwaliteit betreft. De heer **Rakhorst** kan zich ook voorstellen dat je tussentijds ambities bijstelt; de omgeving verandert immers. Wethouder **Lagendijk** antwoordt dat de rapportagelijijn daar voldoende aanknopingspunten toe biedt.

Conform het voorstel neemt de adviescommissie kennis van het rapport Verloren Ambities. De aanbevelingen worden conform hoofdstuk 7 overgenomen, met de aantekening dat de aanbevelingen nummers 2 en 7 niet standaard worden overgenomen.

De **voorzitter** sluit de vergadering.

VERSLAG VAN DE ADVIESCOMMISSIE D.D. 12 FEBRUARI 2008 INTERNATIONALE STEDENBANDEN

Voorzitter: Mw. M.C. Ruisch
Secretaris: Mw. M.J.W.T. Hendrickx
Verslag: Erna Verveer, bureau Getikt!

Aanwezig:

Mw. J. van den Bergh, PvdA
Dhr. A.G. van Zanten, PvdA
Mw. N. de Smoker, ECO-Dordt
Dhr. J.J.W. van Dongen, D66
Mw. C.M.L. Lambrechts, VVD
Dhr. W. van der Kruijff, CDA
Dhr. P. Sleeking, BETER VOOR DORDT
Dhr. B. Staat, ChristenUnie/SGP
Dhr. P. Krauwinkel, ChristenUnie/SGP
Mw. Y. Van den Berg-Pupovic, GroenLinks
Dhr. W.J.M. Nederpelt, GroenLinks
Dhr. H. Tazelaar, VSP

Namens het college is aanwezig burgemeester R.J.G. Bandell

Namens de ambtelijke organisatie zijn aanwezig:

Vincent Bax, Stichting Dordrecht Bamenda
Wilma Ruijters
Gea Davids
Joyce Schoon
Jan Jansen
Sonja van Oeveren, Zuid-Afrika
Frans Blijerveld, Bamenda
Jurgen Jansen, COS Zuid-Holland Zuid
De heer Bakker, Varna
Merlijn Timmers, Bamenda

De **voorzitter** opent de vergadering en heet iedereen welkom.

Burgemeester **Bandell** geeft een inleiding.

Verschillende stedenbanden zijn inmiddels geadopteerd door de diverse fracties. GroenLinks en de VVD hebben Bamenda geadopteerd, CDA en VVD hebben Emalaheni geadopteerd, ChristenUnie/SGP heeft Hastings, VSP en ECO-Dordt adopteren Recklinghausen en PvdA en D66 hebben Varna. Vanuit de diverse stichtingen is er behoefte om de stedenbanden onder de aandacht van de gemeenteraad te brengen en daar steun van te krijgen.

Bij de oudere stedenbanden is de vraag hoe er tot een zekere revival gekomen kan worden; te denken valt aan een ambassadeursfunctie. Als er een expositie van een zusterstad is zouden raadsleden aanwezig kunnen zijn, of als er een burgemeester of een andere gast van een partnerstad op bezoek komt. Raadsleden zouden mee kunnen gaan met een delegatie; dat is al eens gebeurd. Er kunnen contacten gelegd worden met gemeenteraadsleden in een partnerstad. Raadsleden kunnen hun eigen netwerk inschakelen om bijvoorbeeld de nieuwsbrieven van de verschillende stichtingen breder te verspreiden, bijvoorbeeld in partijpolitiek verband. Hetzelfde geldt voor uitnodigingen voor activiteiten, zodat de bewustwording wordt verbreed en juist de buitenstaanders te bereiken die je anders niet bereikt.

Raadsleden hebben heel veel ervaring; het is handig om daar gebruik van te maken, bijvoorbeeld door het geven van advies aan stichtingen. In juni is er weer een groot festival waar raadsleden van harte welkom zijn als vrijwilligers. Hij spreekt zijn waardering uit voor de stages die verschillende raadsleden hebben gevolgd en merkt op dat er eigenlijk nooit tevergeefs een beroep op de raad wordt gedaan. Een nota over het internationaal beleid volgt uiteraard.

Gea **Davids** gaat in op de versterking van het lokaal bestuur; daar vinden ondermeer kennisuitwisselingsprojecten plaats. Daarnaast is er de stichting Stedenbanden die vooral voor de verre steden alle activiteiten regelt.

Burgemeester **Bandell** merkt op dat internationaal beleid en representatie zijn ondergebracht in één unit, ook met het oog op Service Centrum Drechtsteden. Mevrouw Soetrati Phaf is de opvolger van mevrouw Kraaijeveld.

De heer **Van Zanten** vraagt naar de brief van mevrouw Joyce Schoon met betrekking tot projectontwikkelingskosten. Deze kan worden meegenomen in de discussie.

Wilma **Ruijters** verwijst naar de papieren presentatie die is uitgereikt over Recklinghausen en Hastings. De ontwikkelingen van 2007 en de vooruitzichten voor 2008 zijn daarin aangegeven. Voor Recklinghausen is het uitwisselingsprogramma al vrij concreet. Hastings heeft de "twinning officer" vervangen door een comité van vrijwilligers, bestaande uit burgers die zich zullen gaan bezighouden met de contacten met de partnersteden. Dat maakt het wat lastiger om de uitwisseling vorm te geven, omdat die vooral zou moeten zijn gebaseerd op kennisoverdracht. Hulp vanuit de raad is dus zeer welkom.

Wat de uitwisseling van de griffies Recklinghausen – Dordrecht betreft, die is heel succesvol geweest en er zal wellicht in de verre toekomst ook contact zijn tussen de beide raden. Er is in Recklinghausen veel belangstelling voor de wijze van vergaderen door de Dordtse Kamers.

Merlijn **Timmers** gaat in op Bamenda. De stedenband bestaat ruim 10 jaar en is ooit begonnen als idee om als stad iets te betekenen voor elkaar. Het primaire doel van de stichting is het informeren van de Dordtenaren en proberen zoveel mogelijk Dordtenaren bij de stedenband te betrekken. Dat is goed gelukt. De contacten zijn gaandeweg steeds breder geworden. Hij noemt contacten met mensen die hun expertise inzetten van de afvalverwerking, de Brandweer, de GGD enzovoort. Zij doen tijdens een reis inspiratie op en willen zich bij terugkomst er hard voor maken. Eind deze maand gaat een grote groep naar Kameroen en naar Bamenda om de stad te leren kennen en de Internationale Vrouwendag daar mee te maken. Soms is er geld nodig, of iemand die als motor fungeert, of vrijwilligers voor activiteiten of bestuursleden voor projecten. Op al die vlakken kan de raad behulpzaam zijn, variërend van iets vertellen over de stedenband tot een heel actieve inzet, bijvoorbeeld op het Bamendaplein op het Rainbowfestival, maar ook actief meedenken over het beleid.

Joyce **Schoon** heeft quizvragen voorbereid en vertelt over de stedenband Dordrecht – Varna. De doelen van de uitwisselingsprojecten met de partnersteden zijn vooral om van elkaar te kunnen leren en het organiseren van voorlichtingsactiviteiten in Dordrecht.

Met Varna zijn er 4 uitwisselingsprojecten: comparative education, Villa Riviera met de Summer School en een nieuwe werkplaats voor gehandicapten, handelsreizen en stagiaires van da Vinci die regelmatig naar Varna gaan. In Dordrecht vindt het festival Rainbow Park plaats, er zijn gastlessen en er is een leskist. Er zijn exposities en lezingen, vooral voor mensen die geïnteresseerd zijn in Bulgarije en de stedenband, er vindt fondswerving plaats, er zijn nieuwsbrieven en er is een website. Mensen zijn moeilijk over te halen om af te reizen naar Varna of naar Zuid-Afrika als ze alles zelf moeten betalen; dat is een knelpunt bij de opstart van nieuwe projecten.

Vervolgens wordt de quiz gespeeld met vragen over Dordrecht, Zuid-Afrika. Hier vindt ook kleinschalige ontwikkelingssamenwerking plaats, met behulp van partners als het Wellant College, Woonbron en lokale organisaties. Er worden kassen gebouwd om het landbouwseizoen te kunnen verlengen. In Dordrecht vinden ook activiteiten plaats, vergelijkbaar met de andere stedenbanden. Dat geldt ook voor de financiering.

Mevrouw **Van den Berg** vraagt aan welke subsidies concreet moet worden gedacht als er wordt gesproken over "andere subsidies".

Joyce **Schoon** antwoordt dat binnen de EU gelden beschikbaar zijn voor uitwisselingsprojecten, maar het is lastig om die binnen te halen. De selectiecriteria moeten vaak heel breed zijn, terwijl je juist specifiek in wil zetten op een bepaald project zoals bijvoorbeeld Villa Riviera. Youth in

Action (binnen Europa) en Explore (buiten Europa) zijn relatief laagdrempelige fondsen voor jongeren. Voorbeeld: de theatergroep in Dordrecht heeft interesse getoond voor het theatergroepje in Zuid-Afrika, en als je een goed verhaal hebt kun je wel geld vinden, maar dan moet er eerst geld zijn om iemand van het theater daar naartoe te sturen en de mogelijkheden te onderzoeken.

De heer **Van der Kruijff** vraagt naar de reacties vanuit het bedrijfsleven van Dordrecht . Joyce **Schoon** antwoordt dat bedrijven geen geld willen geven voor een reis, maar ze willen wel iets concreet bouwen. NGO's zoals Syndion stellen wel mensen beschikbaar die willen reizen en kennis over kunnen brengen, maar dat is een hele lange weg en het lukt niet altijd. Als mensen er eenmaal geweest zijn, hebben ze hun hart verloren en willen ze graag meer doen.

De heer **Van Dongen** vraagt hoe je tot de afweging komt om bepaalde projecten te doen. Merlijn **Timmers** antwoordt dat de projecten in Kameroen sterk worden gestuurd door de vraag. Soms hangt het af van de kansrijkheid. De activiteiten hier in Dordrecht zijn veel meer gekoppeld aan de missie om draagvlak en bekendheid te vergroten: publieksactiviteiten, samenwerking met scholen, manifestaties. Het zijn vooral praktische overwegingen met betrekking tot rendement.

Joyce **Schoon** merkt op dat naast de haalbaarheid en de vraag, betrouwbare contactpersonen met wie je kunt communiceren heel belangrijk zijn. Hier kijk je naar wat werkt en hoe je mensen bereikt; dat heeft zich in de loop der jaren wel ontwikkeld.

De heer **Krauwinkel** vraagt of de situatie in Hastings is verslechterd nu de officer is vertrokken en of daar over gesproken is met het gemeentebestuur van Hastings.

Wilma **Ruijters** antwoordt dat de bezorgdheid wel is uitgesproken richting de burgemeester van Hastings. Het comité van vrijwilligers wil heel graag contacten met Dordrecht, maar Dordrecht wil graag een diepere laag aanboren in de zin van informatieverstrekking en van elkaar leren. Het gaat er om daar ingangen voor te vinden. De vrijwilligers staan vaak al buiten de organisaties, omdat veel van hen al gepensioneerd zijn. In Engeland wordt heel veel gedaan door dergelijke volunteer comités; dat is de cultuur. Recklinghausen heeft veel meer een gelijkwaardig vertrekpunt met Dordrecht dan bij Hastings het geval is.

Burgemeester **Bandell** meldt dat het Orpheus ensemble binnenkort samen met het Hastings Philharmonic een concert zal geven; hij gaat mee en zal met de burgemeester en het gemeentebestuur van gedachten wisselen over de voortgang. Het heeft de aandacht. De contacten met Recklinghausen zijn veel intensiever; minimaal een keer per jaar vindt een bestuurlijke activiteit plaats waarbij beleidsonderwerpen worden besproken.

De heer **Nederpelt** vraagt of er ook uitwisseling is op sportgebied.

Wilma **Ruijters** antwoordt bevestigend. Hastings met name was heel actief met sportuitwisseling; daar is de jumelage zelfs uit voortgekomen.

Joyce **Schoon** merkt op dat Zuid-Afrika heel graag voetbal wil uitwisselen. Rugby is de nationale sport, maar ook een beetje de sport van de blanken. Voetbal komt nu op als de zwarte sport; ze heeft echter nog geen club gevonden in Dordrecht die mee wil doen. Ze vraagt de raadsleden of die daarbij behulpzaam kunnen zijn.

De heer **Tazelaar** merkt op dat de raad een eigen voetbalteam heeft.

De heer **Blijerveld** merkt op dat het de bedoeling is dat er een klankbordgroep wordt gevormd in Bamenda vanuit het onderwijs, de gezondheidszorg en dergelijke, zodat er prioriteiten gesteld kunnen worden als het gaat om de vragen die er zijn. Dan kan een betere en meer objectieve afweging gemaakt worden. Sinds kort zijn er deelgemeenten gevormd met burgemeesters, want de gehele gemeenteraad bestaat daar uit grote oppositiepartijen. Er is een regerende partij; dat is de landelijke partij. In Kameroen leven zo'n 200 stammen, waarvan enkele grote de macht naar zich toe trekken.

De heer **Tazelaar** vraagt of de stedenbanden leven onder de Dordtse bevolking.

Joyce **Schoon** antwoordt dat een kwart tot een derde van de burgers bekend is met de stedenbanden. Gea **Dauids** vertelt dat er specials uitgegeven zijn waarin per onderwerp is aangegeven hoe de burgers bij kunnen dragen aan de goede werking van de stedenbanden.

De heer **Van der Kruijff** vraagt naar de stand van zaken met betrekking tot de financiën. Hij vraagt of er plannen klaarliggen die kant-en-klaar zijn begroot.

Joyce **Schoon** antwoordt dat er diverse plannen en begrotingen gereed liggen; één is er inmiddels ook ingediend. De heer **Van der Kruijff** merkt op dat hij als raadslid best benieuwd is naar de plannen en naar de kosten; dan kan bekeken worden wat dat betekent.

Joyce **Schoon** wil graag nog een keer apart bijeenkomen met de adoptiefracties en de projecten toelichten.

Er zal op korte termijn een afspraak worden gemaakt.

De heer **Sleeking** merkt op dat stages in het buitenland altijd geld kosten. Er is sinds kort een opleiding Sport en beweging in Dordrecht; dat zou hier wellicht een optie zijn. Internationale stages zijn ook voor het bedrijfsleven interessant. Hij stelt voor om samen met het bedrijfsleven en de gemeente een beperkt stagefonds in het leven te roepen. Het begeleiden van stagiaires hier kost ook tijd en geld en je zou op die manier ook een stukje kunnen faciliteren. Er zijn veel mogelijkheden, met name binnen het MBO en het HBO. Er is ook een stukje winst te behalen voor het bedrijfsleven.

De heer **Van Zanten** merkt op dat deze vorm van contact een stukje ontwikkelings samenwerking is; dat is erg belangrijk. De stedenband onderschrijft hij van harte. Het is handig om goed te kijken naar goede voorwaarden. Kijk welk duwtje nodig is en geef dat dan ook. In oktober is een bezoek gebracht tijdens de verkiezingscampagne; dat was erg boeiend. Er wordt geprobeerd om dit jaar een delegatie naar Dordrecht te laten komen. Zijn fractie wil zich op alle mogelijke manieren inzetten om de stedenband met de politieke partijen in Varna te versterken, samen met D66.

Burgemeester **Bandell** merkt op recent contact te hebben gehad met vertegenwoordigers van het Da Vinci college. Er was tijdens de opening via de webcam een verbinding met Da Vinci International. Personeelsleden van Da Vinci zijn bezig om een werkplaats op te zetten, mede op verzoek van de gouverneur van Sorong. Daar gaan ook stagiaires naartoe. Hetzelfde gebeurt bij Varna. Hij heeft met Da Vinci afgesproken dat er eens goed nagedacht wordt over een wat breder kader waarin je die internationalisering zou kunnen plaatsen. Wethouder Van Steensel was ook bij dat overleg aanwezig. Ook in het programma rond kennisinfrastructuur moet je typisch aan dat soort mogelijkheden denken. Het bedrijfsleven is ook zo'n onderwerp waar je nieuwe elementen zou kunnen brengen in het internationale beleid van de stad. Het is juist de ervaring met de mensen van het MBO van Da Vinci die terugkomen uit Indonesië dat ze er heel veel van geleerd hebben. Die ontwikkeling is belangrijk. Het gaat in feite om kleine bedragen. Bamenda krijgt 23.500 euro, waarvan 5.000 euro voor activiteiten in Nederland; de rest gaat naar personeelskosten. Voor specifieke projecten is er dan nog twee keer 10.000 euro beschikbaar. Er wordt ook over gedacht om een embedded journalist met de Balans-vrouwen mee te sturen, maar ook dat kost natuurlijk geld.

Voor Varna en voor Emalaheni is ook 23.500 euro beschikbaar. De rest moet uit fondsen van derden komen, waaronder VNG International. Cos krijgt 130.800 euro in totaal; dat zijn vooral personeelslasten. De Wereldwinkel krijgt 8.500 euro. Voor incidentele kosten is 9.315 euro beschikbaar; in totaal 239.115 euro.

Juist een fonds voor reiskosten en een stukje voorfinanciering voor een project zou helpen; daar gaat het om, om de hobbels weg te nemen. In Bamenda speelt al heel lang de afvalproblematiek; daar doen Netwerk en ZAVIN goed werk. Er is een Boomplantdag in Bamenda als gevolg van een samenwerking met Dordtse scholen. Bamenda is de schoonste stad van Kameroen. Netwerk heeft er al jaren voor gezorgd dat er vrachtwagens zijn en dat de mensen daar gemotiveerd zijn om dat werk te doen.

Joyce **Schoon** vraagt aandacht voor de adoptietaken.

Mevrouw **Van den Berg** merkt op dat dat in het 1 op 1 contact specifiek ingevuld kan worden.

De heer **Krauwinkel** vraagt of het klopt dat het college met een voorstel naar de raad komt voor extra geld voor de stedenbanden.

Burgemeester **Bandell** antwoordt dat er een Kadernota komt; het is nog niet besproken in het college. Hij is blij dat er bij de fracties de bereidheid is om bilateraal contact te hebben over de invulling van de rollen. Hij moet het college overtuigen bij de Kadernota, maar is wel extra gemotiveerd door de reacties van vanavond.

De **voorzitter** concludeert dat er in klein comité nadere afspraken zullen worden gemaakt met de adoptiefracties. Met het bedrijfsleven wordt bekeken of er een stagefonds zou kunnen komen. Promotie in eigen kring is een goede zaak. Zo nodig moet je initiatieven ook financieel steunen. De samenwerking met Da Vinci kan wellicht uitgebreid worden. De opleiding Sport en Bewegen kan wellicht ook gebruikt worden om bruggen te leggen naar de partnersteden. Ze dankt voor de presentaties en de inbreng en sluit de vergadering.

VERSLAG VAN DE ADVIESCOMMISSIE D.D. 12 FEBRUARI 2008

SPREKERSPLEIN

514. VERKEERSONVEILIGHEID GROENMARKT EN OMSTREKEN

Gelegenheid om in te spreken over het buiten gebruik stellen van de pollers en de daarmee ontstane verkeersonveiligheid ter plaatse. De Agendacommissie verzoekt de commissie om het geschetste probleem door twee fracties te laten 'adopteren', opdat er een oplossing wordt gevonden.

Voorzitter: Mw. K. Rusinovic

Secretaris: Mw. W.V.E. Verboom

Verslag: Erna Verveer, bureau Getikt! af tape/audio

Aanwezig:

Dhr. J. Bouter, VSP

Dhr. D.G.E. Cobelens, PvdA

Dhr. B.C. Moedt, ECO-Dordt

Dhr. D.E. Vermeulen, VVD

Mw. N.E. Witsen Elias, BETER VOOR DORDT

Dhr. P. Krauwinkel, SGP/ChristenUnie

Dhr. W.J.M. Nederpelt, GroenLinks

Namens het college is aanwezig: geen

Namens de ambtelijke organisatie zijn aanwezig:

Insprekers: mevrouw C. van Nieuwkastele en de heer J.W. Versteeg

De **voorzitter** opent de vergadering en heet iedereen welkom. Inmiddels zijn de pollers weer in werking getreden.

Mevrouw C. van Nieuwkastele merkt op dat het paaltje bij de voordeur, dat er 23 jaar geleden is geplaatst omdat haar zoon op die plek was aangereden, is weggehaald omdat de Groenmarkt een stadserf moest worden waar de automobilist te gast is. Dat klinkt prachtig, maar is in haar ogen prietpraat. Ze vraagt nogmaals om terugplaatsing. Haar betoog wordt onderbouwd met foto's. De veiligheid van de bewoners is in deze situatie niet gegarandeerd. In eerste instantie is de bewoners gezegd dat de aannemer de situatie wel zou oplossen, maar er is niets gebeurd. Er zal kennelijk een paaltje komen in het midden van de Vleeshouwerstraat, maar dat heeft geen enkel nut voor het onderhavige probleem. Het trottoir wordt gebruikt door automobilisten, fietsers, scooters en invalidenwagens; dat scheert vlak langs de gevels.

De heer **Nederpelt** vraagt of de beeldkwaliteitplannen bekend zijn en of hier wel eens over is gesproken met de betreffende ambtenaar. Hij doet de suggestie om enkele granieten palen te verplaatsen die nu bij het Stadhuis staan.

Mevrouw Van Nieuwkastele antwoordt dat zo'n paal er vroeger heeft gestaan; op een dag zijn ze opeens vervangen door Amsterdammertjes, die ze lelijk vindt.

De heer **Cobelens** vraagt of de burens achter het verzoek om terugplaatsing van een paaltje staan. Mevrouw Van Nieuwkastele antwoordt dat ze aanneemt van wel. Er wonen 4 volwassenen in drie appartementen; dat is in haar ogen voldoende. Het gaat immers om de mensen die er wonen.

Mevrouw **Witsen-Elias** vraagt waarom de auto's over de stoep rijden en waarom eenrichtingverkeer iets zal opleveren.

Mevrouw Van Nieuwkastele antwoordt dat er bij het politiebureau aan de overkant soms 7 auto's geparkeerd staan; daarachter staat vaak een grote bus van de uitbaters van de Raedtskelder. Als gevolg van de geparkeerde voertuigen kan soms zelfs de bus er niet eens meer langs. Eenrichtingverkeer zal waarschijnlijk wel een verbetering zijn.

De heer **Vermeulen** merkt op dat hij het er mee eens is dat er moet worden gekeken naar verkeerd geparkeerde auto's, maar het is geen doorgaande weg meer. Als aan de politie gemeld wordt dat er op de stoep wordt geparkeerd, dan zullen ze er wat aan moeten doen. Mevrouw Van Nieuwkastele spreekt dit krachtig tegen. Ze is bij de politie geweest, maar de politie doet er niets aan.

De heer **Vermeulen** is van mening dat deze straat erg rustig is, afgezien van een enkele verkeerd geparkeerde auto. Hij verwacht weinig van een paaltje omdat iemand daar dan zijn auto weer strak tegenaan zal parkeren en er dus alsnog staat. Tijdens de venstertijden is dat anders; dan behoort men stapvoets te rijden. Verkeerd gedrag hef je niet op met een paaltje.

Mevrouw Van Nieuwkastele antwoordt dat een paaltje voor de deur veiligheid biedt omdat men dan niet kan doorrijden over de stoep.

De heer **Krauwinkel** merkt op dat een voorrangsregeling met een rode en een zwarte pijl misschien een oplossing is.

De heer **Cobelens** vraagt hoe vaak er wordt gelost.

Mevrouw Van Nieuwkastele antwoordt dat ondermeer TNT en DHL dagelijks voorrijden. Er staat vaak een bus geparkeerd, er wordt tegen de rijrichting in gereden; er wordt toch niet gecontroleerd.

Ze vindt dat als je daar 23 jaar woont, je toch het recht hebt om voor je veiligheid op te komen.

Ze is er helemaal voor om het mooi te maken, maar dat mag de bewoners de kop niet kosten.

De heer **Nederpelt** merkt op dat de paal bij de Vleeshouwerstraat beweegbaar moet zijn in verband met de hulpdiensten.

De **voorzitter** merkt op dat GroenLinks en BETER VOOR DORDT dit op gaan pakken namens de hele raad; dit krijgt een vervolg in de agendacommissie.

De heer **Versteeg** spreekt in. De poller bij de Visstraat staat gedurende 75% van de tijd naar beneden. Veel jongelui geven vanaf de Groenmarkt tot aan de 's Heer Boeijenstraat vol gas, want er is niets om ze af te remmen: geen toezicht, geen flitser, geen tegenliggers.

De heer **Vermeulen** vraagt of de bewoners suggesties hebben voor oplossingen om dit gedrag tegen te gaan. Hij vraagt zich af of de burgemeester hier met de politie over kan spreken.

De heer **Versteeg** antwoordt dat er in 21 jaar slechts één keer op snelheid is gecontroleerd, in het kader van de opleiding van jonge agenten.

De heer **Nederpelt** merkt op dat onlangs is besloten tot aanschaf van een snelheidsmeter om mensen bewuster te maken; die leidt overigens niet tot bekeuringen.

Mevrouw **Witsen Elias** vraagt waarom er geen bloembakken geplaatst kunnen worden, waardoor mensen worden gedwongen om heel rustig te rijden. Dorpels zijn natuurlijk geen oplossing in verband met trillingshinder.

De heer **Versteeg** antwoordt dat dat niet kan vanwege de bus; die kan er dan niet meer langs en er is besloten dat die toch door de Wijnstraat en de Groenmarkt moet, in beide richtingen.

De heer **Cobelens** merkt op dat er onlangs een uitspraak is gedaan met betrekking tot handhaving in 30 km zones; daarbij gaat het om de inrichting van de weg.

De heer **Versteeg** merkt op dat als er drie keer per week geflitst zou worden, de meeste hardrijders het wel af zouden leren. Zelfs als er niet mag worden gehandhaafd op 30 km, kun je wel bekeuren op snelheden boven de 50 en er wordt in het weekeind veel harder dan 50 gereden, ook door de bussen en de taxi's.

Mevrouw Van Nieuwkastele merkt op dat die ook net zo makkelijk over de stoep rijden. Jaren geleden hebben de bewoners ook voorgesteld om bloembakken te plaatsen; de politie wilde namelijk alleen gaan controleren als de gemeente fysieke maatregelen zou treffen en dat gebeurde niet in verband met de bus. Ze heeft de hoofdofficier van Justitie aangeschreven, burgemeester Bandell en de heer Bik. Van de heer Bik kreeg ze ook antwoord, van burgemeester Bandell niet. De hoofdofficier gaf haar een telefoonnummer van iemand die gebeld kon worden als de politie die verplichting niet aanging. De politie deed niets, want die vond het niet nuttig om te controleren op 30 km. Er staat dus alleen een bordje met 30 km dat niet eens goed zichtbaar is.

De heer **Versteeg** merkt op dat hij het schandalig vindt dat de politie standaard de parkeerregels overtreedt sinds de herbestrating aan de Groenmarkt. Hij heeft gereclameerd bij de politie, bij Toezicht en bureau Parkeren. Er wordt elke keer erkend dat het niet zou mogen, maar er wordt niets aan gedaan. Hij vindt dat onaanvaardbaar.

De **voorzitter** concludeert dat de adviescommissie aan de burgemeester verzoekt zich in te spannen voor: dat er buiten de venstertijden snelheidscontroles gaan plaatsvinden; dat de mobiele snelheidsmeter ook in dit gebied ingezet gaat worden; het op de juiste wijze parkeren van politieauto's bij het politiebureau en verder kijken of het plaatsen van bloembakken als snelheidsbeperkende maatregel een optie is.